

פרק ב'

הנה כבר נראה על ראשי ההרים המבשר שבא לבשר שלום, כי נפלה אשור
ולא יבא להלחם עם א"י, אנשי יהודה מעכשיו תוכלו לשמוח בחגיכם מתוך
שמחת הלב, שלמו נדריכם שנדרתם אם יפול אשור, ועכשיו זה התקיים, לא
יוסיף לעבור בארצך הבליעל הוא זרעו של סנחריב לפי שיכרת כולו.

פסוק א' -

אשור שהגלה אתכם ופיזר אתכם הסתלק מהעולם ואתם תראו זאת
בעיניכם, את הערכים המבוצרות שעזבתם אותם מפחד מלך אשור עכשיו
שמרו עליהם ואל תפקירו אותם, הסתכלו בדרך שהיה מלך אשור מגיע דרכו
ותראו שאיננו בא, התחזקו ואמצו ואל תפחדו.

פסוק ב' -

עכשיו יושיב ד' בשקט ושלוה את יעקב ויחזיר לו את רוממותו וממשלתו כמו
שהיה מימי קדם, הכשדים רוקנו את אשור מכל טוב, ואת הזמורות (ענפי
הגפן) השחיתו, הכוונה שלקחו את עשרם והרגו את גבוריהם של אשור.

פסוק ג' -

המגן של גבורי הכשדים יהיה אדום מדם ההרוגים, בגדיהם של החיילים
יהיו צבועים בדמי ההרוגים עד שיראה כאילו הם לבושים בבגד שצבוע
בתולעת שני שהוא צבע אדום, ביום שהכינו את המרכבות למלחמה היה
נראה כאילו הם הולכים עם לפידי אש, לפי שהגלגלים התחככו בסלעים
במרוצתם עליהם ומכח זה ניתזו ניצוצות אש, ומקלות עצי ברוש המחודדים
שהשתמשו בהם כחניתות הושם עליהם רעל להמית האויב.

פסוק ד' -

ברחובות ירוצו לכל הצדדים כמו מטורפים אנשי הרכב, וישמיעו קולות של
כלי זיין ברחובות, מראה פניהם יהיה אדום כמו לפידי אש, וירוצו במהירות
רבה כמו ברקים שמרוב מהירותם בקושי הם נראים.

פסוק ה' -

כאשר יזכור מלך אשור את גבוריו שיתכוננו לצאת למלחמה, יכשלו בהליכתם ולא יצליחו, ירוצו על החומה כדי למנוע מהכשדים מלהכנס לעיר, ויכינו דבר שיגן עליהם מהאבנים והחיצים שיושלכו עליהם.

פסוק ו' -

אך בכל זאת לא יצליחו לעכב את האויב מלהכנס לעיר, כי שערי העיר שפונים לצד הנהרות נשברו ע"י הכשדים, וארמון המלך נמס.

פסוק ז' -

המלכה שניצבת לימין המלך, יעלו אותה על המרכבה בגלוי לקחת אותה בשבי, והשפחות שלה מלוות אותה בקול קינה כקול המית יונים, וידפקו על ליבם מרוב צער.

פסוק ח' -

נינוה מיום שנוסדה היתה יושבת בשלום ולא הוצרכה לזוז ממקומה כמו בריכת מים מכונסים במקום אחד ואין זזים ממקומם, אבל עכשיו הגיעו למצב שהם צריכים לברוח ממקומם, המלך והשרים אומרים לאנשי נינוה עמדו והלחמו כנגד האויב אך אין מי שפונה אליהם.

פסוק ט' -

אתם הכשדים שבאים להלחם עם נינוה, קחו מהם שלל הרבה כסף וזהב כי אין סוף לכסף והזהב שהכינו אנשי נינוה, ותפנו אותם מכל הכלים הנחמדים שלהם.

פסוק י' -

נינוה תשאר ריקה וכרותה מהעושר, וליבם ימס מרוב פחד, וכשלון ברכים שלא יוכלו לעמוד על רגליהם, ורעדה על מתניהם, ופני כולם יהיו שחורים כמו תחתית הקדירה שהיא שחורה מאד.

פסוק י"א -

הנביא מדבר בלשון קינה: את נינוה שהיית מקום מגורים למלכים גבורים וחזקים כאריות, והיתה מקום מרעה לכפירים, והיו המלכים הולכים ממקומם לשלול שלל ומשאירים שם את בניהם ויושבים שם לבטח, כאריה שמשאיר

פסוק י"ב -

את הגורים שלו ואינם פוחדים.

כמו אריה שטורף מספיק בשביל גוריו, וחונק מחיות השדה ללביאות,
וממלא טרף בחוריו, הכוונה שמלכי נינוה ושריה היו מביאים שלל רב בשביל
בניהם ונשותיהם.

פסוק י"ג -

ד' פונה לנינוה ואומר: הנה אלחם בך ואשרוף את הרכב שלך עד שיעלה
העשן השמימה, בניך ובנותיך יהרגו בחרב האויב, ולא תוכלי לטרוף את
אויביך, כלומר לא תוכלי לקחת מהם שלל, ולא ישמע קול שלוחים שלך שהיו
משמיעים בארצות הגוים להפחיד אותם.

פסוק י"ד -